

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 75.920/3
van 24 april 2024

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de
fokkerij van honden en katten en de voorwaarden om
stambomen af te leveren’

Op 18 maart 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 24 april 2024, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de fokkerij van honden en katten en de voorwaarden om stambomen af te leveren’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 april 2024. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 april 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot bepaling van een eigen regeling inzake de fokkerij van honden en katten en de voorwaarden om stambomen af te leveren, andere dan deze vervat in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 ‘betreffende de fokkerij van voor de landbouw nuttige huisdieren’.¹

Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat definities (artikel 1 van het ontwerp).

Hoofdstuk 2 regelt de erkenning van stamboekverenigingen voor honden of katten (artikelen 2 en 3), de registratie van honden en katten en hun nakomelingen van de honden- of kattenfokkers van erkende stamboekverenigingen in een centrale databank (artikel 4), de registratie van prestatieonderzoeken in dezelfde centrale databank door de erkende stamboekverenigingen (artikel 5), het opmaken van fokprogramma’s voor bepaalde rassen of variëteiten door de Vlaamse minister bevoegd voor dierenwelzijn (hierna: de minister) (artikelen 6 en 7), het afleveren van stambomen door de erkende stamboekverenigingen (artikelen 8 tot 11) en het toezicht aan de hand van een jaarlijks activiteitenverslag op te maken door de erkende stamboekverenigingen (artikel 12).

In hoofdstuk 3 worden de rechten en plichten van alle honden- en kattenfokkers bepaald (artikelen 13 tot 15).

Hoofdstuk 4 regelt de erkenning als een vereniging die coördinerende taken opneemt (artikelen 16 en 17).

Hoofdstuk 5 bevat bepalingen inzake de organisatie van tentoonstellingen, wedstrijden en keuringen en de beoordeling van honden of katten tijdens die evenementen (artikelen 18 en 19).

Hoofdstuk 6 bevat de slotbepalingen, waaronder twee overgangsbepalingen en een bepaling inzake de inwerkingtreding van het te nemen besluit tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, behoudens sommige bepalingen die in werking treden op 1 januari 2025 of op een door de minister te bepalen datum (artikelen 20 tot 22).

¹ Het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 bevat onder meer een regeling voor “andere diersoorten”, waartoe de hond behoort. Zie artikel 2, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019. De regeling voor de “hond” wordt evenwel opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2024 ‘tot wijziging van het Fokkerijbesluit van 17 mei 2019’, dat “uitwerking heeft vanaf” (lees: in werking treedt op) 1 januari 2025, met uitzondering van de artikelen 1, 2 en 7, die in werking treden op de datum van inwerkingtreding van het voor advies voorliggende besluit van de Vlaamse Regering ‘over de fokkerij van honden en katten en de voorwaarden om stambomen af te leveren’.

RECHTSGROND

3. Blijkens de rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef wordt voor het ontwerp rechtsgrond gezocht in de artikelen 5, § 2, eerste lid, en 6, §§ 1 en 2, van de wet van 14 augustus 1986 ‘betreffende de bescherming en het welzijn der dieren’ en artikel 40 van het decreet van 28 juni 2013 ‘betreffende het landbouw- en visserijbeleid’.

De gemachtigde bezorgde ook de volgende rechtsgrondentabel.

<i>Ontwerp BVR ‘over de fokkerij van honden en katten en de voorwaarden om stambomen af te leveren’</i>	<i>Wet van 14 augustus 1986 ‘betreffende de bescherming en het welzijn der dieren’</i>	<i>Decreet van 28 juni 2013 ‘betreffende het landbouw- en visserijbeleid’</i>	<i>Ontwerp van decreet over dierenwelzijn zoals definitief goedgekeurd door de VR op datum van 16 februari 2024 en ingediend in het Vlaams Parlement op datum van 21 februari 2024</i>
Art. 1: Definities	/	/	/
Art. 2 + 3		Art. 40,1° + 2°	Art. 16, §2, eerste lid + tweede lid, 4°
Art. 4		Art. 40,1°, b), c) en e)	Art. 16, §2, eerste lid + tweede lid, 1°, 2° + 5°
Art. 5		Art. 40,1°, b) en e)	Art. 16, §2, eerste lid + tweede lid, 1° + 2°
Art. 6 + 7		Art. 40,1°, d), e) + g) + 2°	Art. 16, §2, eerste lid + tweede lid, 2°, 4° + 6°
Art. 8 t.e.m. 11		Art. 40,1°, f)	Art. 16, §2, eerste lid + tweede lid, 3°
Art. 12		Art. 40,2°	Art. 16, §2, eerste lid + tweede lid, 4°
Art. 13	Art. 7		Art. 14
Art. 14 + 15	Art. 5, §2, eerste lid	Art. 40,1°, g)	Art. 16, §1+§2 + Art. 17, §2, eerste lid, 3°
Art. 16 + 17		Art. 40,4°	Art. 16, §2, eerste lid + tweede lid, 4°
Art. 18 + 19	Art. 6		Art. 25
Art. 20 t.e.m. 23: Slotbepalingen (=inwerkingtreding)	/	/	/

3.1. In deze rechtsgrondentabel wordt eveneens melding gemaakt van bepalingen van het ontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘over dierenwelzijn’, waarover de afdeling Wetgeving van de Raad van State op 25 januari 2024 advies 74.797/3 heeft gegeven. Dit voorontwerp van decreet wordt momenteel evenwel nog besproken in de bevoegde Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn van het Vlaams Parlement.²

Hierover bevraagd, lichtte de gemachtigde deze rechtsgrondbepaling als volgt toe:

“Het decreet in kwestie is inderdaad hangende in de Commissie. Het zal daar komende woensdag 17 april (opnieuw) besproken worden. Het decreet zal op korte termijn en uiterlijk op 8 mei 2024 door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement aangenomen worden.

Indien u van oordeel bent dat het decreet van 28 juni 2013 geen voldoende rechtsgrond biedt, dan is het inderdaad de bedoeling ons te steunen op de rechtsgronden van het ontwerp van decreet over dierenwelzijn. De datum van inwerkingtreding van voorliggend ontwerpbesluit zal uitgesteld worden naar 1 januari 2025 waardoor het ontwerpbesluit zal in werking treden samen met het decreet over dierenwelzijn. De definitieve goedkeuring van het ontwerpbesluit zal tevens uitgesteld worden tot na 8 mei 2024 en met andere woorden tot na de definitieve goedkeuring door het Vlaams Parlement van het decreet over dierenwelzijn.

Van zodra het decreet goedgekeurd werd door het parlement en bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse Regering, kunnen we wel degelijk de uitvoeringsbesluiten ervan definitief laten goedkeuren door de Vlaamse Regering, ook al treden beide pas in werking in de toekomst.”

In zoverre het voorliggende besluit wordt genomen vóór 1 januari 2025 – dit is de datum van inwerkingtreding van het thans in het Vlaams Parlement hangende ontwerp van decreet ‘over dierenwelzijn’, kan het rechtsgrondenonderzoek door de Raad van State enkel betrekking hebben op de in de rubriek ‘Rechtsgronden’ aangehaalde bepalingen vervat in de wet van 14 augustus 1986 en het decreet van 28 juni 2013. In dit geval zal naderhand moeten worden nagegaan of met ingang van 1 januari 2025 nog voldoende rechtsgrond voorhanden zal zijn voor het te nemen besluit en of, met andere woorden, de bepalingen van het aan te nemen decreet ‘over dierenwelzijn’, dat de wet van 14 augustus 1986 opheft,³ op voldoende wijze de thans voor het ontwerp rechtsgrondbiedende bepalingen vervangen.

Immers, het onderzoek van de eventuele rechtsgrondbiedende bepalingen van het aan te nemen decreet dat thans voor het Vlaams Parlement hangende is, kan pas op een sluitende wijze gebeuren wanneer die rechtsgrond zelf vaststaat en aldus doorgang heeft gevonden. Aangezien de eventuele rechtsgrond voor de ontworpen bepalingen van het te nemen besluit, vervat in het aan te nemen decreet ‘over dierenwelzijn’, nog niet door het Vlaams Parlement is aangenomen, kan hiernaar thans door de Raad van State geen onderzoek gebeuren.

² Voor de tekst van het ontwerp van decreet ‘over dierenwelzijn’, zie *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 2030/1.

³ Zie artikel 85 van het ontwerp van decreet ‘over dierenwelzijn’.

3.2. Het ontwerp vindt in hoofdzaak rechtsgrond in het decreet van 28 juni 2013, meer bepaald in artikel 40, 1° (alle onderdelen) en 2°, ervan. In wat volgt wordt dit nader besproken en aangevuld.

3.2.1. Artikel 3 van het ontwerp, dat de procedure regelt voor de aanvraag van een erkenning als stamboekvereniging en de behandeling ervan, de intrekking van de erkenning en de openbaarmaking van de erkenning, vindt rechtsgrond in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 40, 2°, van het decreet van 28 juni 2013.

3.2.2. Artikel 6 van het ontwerp, dat de opmaak, de inhoud en de goedkeuringsprocedure van de fokprogramma’s regelt, vindt volgens de gemachtigde rechtsgrond in artikel 40, 1°, d), e) en f), van het decreet van 28 juni 2013. Ze lichtte dit toe als volgt:

“(…)

Hierna volgt een toelichting bij de verschillende onderdelen van het bewuste artikel 40,1° van het decreet in kwestie:

‘d) de toelating van fokdieren tot de voortplanting;’ => Het fokprogramma brengt fokadviezen voort met de volgende mogelijkheden: positief, voorwaardelijk positief en fokverbod;

‘e) de uitvoering van het onderzoek op de prestaties, voortgebracht door fokdieren die meetbaar, erfelijk en economisch, ecologisch of maatschappelijk relevant zijn om de fokwaarde van de fokdieren te schatten, namelijk de prestatieonderzoeken en de berekening en beoordeling van de fokwaarde;’ => Het fokprogramma dient per ras te bepalen welke prestatieonderzoeken dat dienen uitgevoerd te worden.

‘g) het behoud van de genetische diversiteit;’ => De fokprogramma’s maken een essentieel onderdeel uit van het ontwerp, dewelke als doel heeft het verhogen van de genetische diversiteit en minstens het behoud ervan.”

Artikel 2 van het ontwerp bepaalt evenwel de erkenningsvoorwaarden voor de stamboekverenigingen, met als rechtsgrond artikel 40, 2°, van het decreet van 28 juni 2013. Daartoe dient luidens artikel 2, eerste lid, 5°, van het ontwerp onder meer de bepalingen vervat in artikel 6, § 1, ervan te worden nageleefd: “[de vereniging] dient bij de aanvraag tot erkenning ook een aanvraag tot goedkeuring in als vermeld in artikel 6, § 1, voor ten minste een van de voorgenomen fokprogramma’s, tenzij er voor het ras of de variëteit door de minister reeds een fokprogramma werd opgemaakt”.

Ter wille van de duidelijkheid wordt de naleving van artikel 6 het best geformuleerd als een voorwaarde voor het behoud van de erkenning als stamboekvereniging. In dat geval kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 40, 2°, van het decreet van 28 juni 2013.

3.2.3. Luidens artikel 7 van het ontwerp kan de minister voor bepaalde rassen of variëteiten fokprogramma’s opmaken zoals vermeld in artikel 6 van het ontwerp. Dit artikel vindt volgens de gemachtigde rechtsgrond in artikel 40, 1°, d), e) en g), van het decreet van 28 juni 2013. Zij verwijst daartoe naar haar antwoord met betrekking tot de rechtsgrond voor artikel 6 van het ontwerp (zie opmerking 3.2.2).

Hiermee kan worden ingestemd.

3.2.4. Artikel 9 van het ontwerp bepaalt dat honden of katten die in Vlaanderen zijn geboren, enkel kunnen worden verkocht als honden of katten met een stamboom of pedigree als deze is uitgereikt door een erkende stamboekvereniging. Volgens de gemachtigde vindt dit artikel rechtsgrond in artikel 40, 1°, f), van het decreet van 28 juni 2013. Ze lichtte dit toe als volgt:

“Volgens ons valt het wel onder de rechtsgrond tot het bepalen van de voorwaarden voor de opmaak en de aflevering van stamboekcertificaten, *in casu* stambomen. Honden of katten die in Vlaanderen geboren zijn, kunnen enkel verkocht worden als honden of katten met een stamboom of pedigree als deze uitgereikt is door een erkende stamboekvereniging. Het gebruik van het certificaat wordt beperkt, de handel wordt niet beperkt. We staan uiteraard open voor alternatieve formuleringen.”

Ter wille van een meer rechtszekere draagwijdte van artikel 9 van het ontwerp, is het raadzaam deze bepaling als volgt te herformuleren zodat het duidelijker is dat de focus ligt op de aflevering van een certificaat:

“Bij de verkoop van honden of katten als honden of katten met een stamboom wordt een stamboom of pedigree, uitgereikt door een erkende stamboekvereniging, afgeleverd.”

3.2.5. Artikel 12 van het ontwerp regelt het toezicht en bepaalt:

“Binnen zes maanden nadat het werkingsjaar van de erkende stamboekverenigingen is afgesloten, maken ze jaarlijks een activiteitenverslag van het voorbije werkingsjaar op. De stamboekverenigingen maken dat activiteitenverslag openbaar. De minister kan de minimale inhoud van het activiteitenverslag bepalen.”

Volgens de gemachtigde vindt dit artikel rechtsgrond in artikel 40, 2°, van het decreet van 28 juni 2013.

Hiermee kan worden ingestemd, indien het indienen van een jaarlijks activiteitenverslag wordt geformuleerd als een voorwaarde voor (het behoud van) de erkenning.

3.2.6. De artikelen 16 en 17 van het ontwerp, die de erkenning als een vereniging met coördinerende taken regelen, vinden rechtsgrond in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 40, 4°, van het decreet van 28 juni 2013.

3.3. Luidens artikel 13 van het ontwerp identificeert en registreert elke honden- of kattenfokker de nakomelingen van zijn fokdieren op zijn naam overeenkomstig de wetgeving over de identificatie en registratie van honden en katten. Dit artikel vindt volgens de gemachtigde rechtsgrond in artikel 7 van de wet van 14 augustus 1986.

Hiermee kan worden ingestemd.

3.4. Artikel 14 van het ontwerp regelt de selectiecriteria van fokdieren, terwijl artikel 15 van het ontwerp bepaalt dat bij prestatieonderzoeken en ouderschapscontroles een beroep moet worden gedaan op een dierenarts of laboratorium. Volgens de gemachtigde vinden beide artikelen rechtsgrond in artikel 40, 1°, g), van het decreet van 28 juni 2013, en bijkomend in artikel 5, § 2, eerste lid, van de wet van 14 augustus 1986.

Luidens artikel 40, 1°, g), van het decreet van 28 juni 2013 kan de Vlaamse Regering de fokkerij organiseren door de voorwaarden vast te stellen voor het behoud van de genetische diversiteit als één van de fokkerijtaken. Artikel 5, § 2, eerste lid, van de wet van 14 augustus 1986 bepaalt dat de Vlaamse Regering de voorwaarden vastlegt voor de erkenning van hondenkwekerijen, kattenkwekerijen, dierenasielen, dierenpensions, handelszaken voor dieren, markten en dierentuinen, met betrekking tot hun aanleg en uitrusting, de hygiëne, veiligheid en identificatie van de dieren, het kweken ervan, evenals de diergeneeskundige controle en begeleiding.

3.4.1. Erop gewezen dat de artikelen 14 en 15 van het ontwerp niet geformuleerd zijn als *voorwaarden voor de erkenning* van honden- en kattenkwekerijen, antwoordde de gemachtigde:

“Het artikel 14 regelt de algemene selectieregels bij het fokken die afkomstig zijn uit het artikel 19, §2, van het koninklijk besluit van 27 april 2007 ‘houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren’. Toepassingsgebied is dan *in casu* evenwel niet meer beperkt tot de erkende hobby- of professionele honden- en kattenkwekerijen maar geldt telkens als men met honden en katten fokt, ongeacht of men een erkenning als kwekerij heeft en ongeacht of het opzet is een stamboom af te leveren. Aangezien het ook van toepassing is op de erkende honden- en kattenkwekerijen werd als rechtsgrond mede verwezen naar het artikel 5, §2, eerste lid van de Dierenwelzijnswet.”

Dit antwoord overtuigt niet. Indien de artikelen 14 en 15 van het ontwerp niet worden geherformuleerd als erkenningsvoorwaarden, vinden zij geen rechtsgrond in artikel 5, § 2, eerste lid, van de wet van 14 augustus 1986. Meer nog, in het geval deze artikelen alsnog als erkenningsvoorwaarden zouden worden geformuleerd, gelden zij *énkel* voor de honden- en kattenkwekerijen *zoals gedefinieerd in artikel 3, 1. en 2., van de wet van 14 augustus 1986*,⁴ en kunnen zij geen breder toepassingsgebied hebben.

3.4.2. Bovendien rijst de vraag of artikel 40, 1°, g), van het decreet van 28 juni 2013 *alleen* wel voldoende dienstig kan zijn als rechtsgrond, nu de artikelen 14 en 15 niet *louter* handelen over de genetische diversiteit. De bepalingen moeten nochtans daartoe zijn beperkt om rechtsgrond te vinden in artikel 40, 1°, g), van het decreet van 28 juni 2013.

Bevraagd over wat het vereiste vervat in artikel 15 van het ontwerp, dat een beroep wordt gedaan op een dierenarts of een laboratorium bij een prestatieonderzoek of ouderschapscontrole, te maken heeft met het behoud van de genetische diversiteit, antwoordde de gemachtigde:

“In essentie heeft heel het ontwerp als doel het verhogen van de genetische diversiteit van honden en katten en minstens het behoud ervan. Het doen van prestatieonderzoeken en ouderschapscontroles dewelke worden opgelegd door het besluit, dienen op zorgvuldige en gestandaardiseerde wijze te gebeuren maar vergt tevens

⁴ Artikel 3, 1., van de wet van 14 augustus 1986: “Hondenkwekerij: instelling waarin teven voor de kweek worden gehouden en honden worden verhandeld uit eigen nesten of nesten van andere kwekerijen, die voldoen aan de bepalingen van de wet.”

Artikel 3, 2., van de wet van 14 augustus 1986: “Kattenkwekerij: instelling waarin kattinnen voor de kweek worden gehouden en katten worden verhandeld uit eigen nesten of nesten van andere kwekerijen, die voldoen aan de bepalingen van de wet.”

diergeneeskundige handelingen (vandaar het vereiste dat een beroep wordt gedaan op een dierenarts of labo), zo niet mist het besluit haar doel.”

Luidens de definitie in artikel 1, 7°, van het ontwerp is een ‘ouderschapscontrole’ een DNA-test die bepaalt of een pup of kitten een nakomeling is van een combinatie van vader en moeder, en is luidens de definitie in artikel 1, 8°, van het ontwerp een ‘prestatieonderzoek’ elk onderzoek van de genetische aanleg voor een bepaald kenmerk van een hond of kat op basis van een wetenschappelijk aanvaarde methode. Enkel in zoverre het zeker is dat de prestatieonderzoeken en de ouderschapscontroles *louter* dienen voor het behoud van de genetische diversiteit, kan artikel 40, 1°, g), van het decreet van 28 juni 2013 als enige rechtsgrond dienen. Dit wordt dan ook het best nader gepreciseerd in artikel 15 van het ontwerp.

Wat artikel 14 van het ontwerp betreft, geeft de nota aan de Vlaamse Regering de volgende toelichting:

“Artikel 14 regelt de algemene selectieregels bij het fokken die afkomstig zijn uit het artikel 19, §2, van het koninklijk besluit van 27 april 2007 ‘houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren’. Toepassingsgebied is dan niet meer beperkt tot de erkende hobby- of professionele honden- en kattenkwekerijen maar geldt telkens als men met honden en katten fokt, ongeacht of men een erkenning als kwekerij heeft en ongeacht of het opzet is een stamboom af te leveren.”

Ook hier geldt dat enkel in zoverre artikel 14 van het ontwerp *louter* betrekking heeft op het vaststellen van de voorwaarden voor het behoud van de genetische diversiteit, artikel 40, 1°, g), van het decreet van 28 juni 2013 als enige rechtsgrond kan dienen. Ook hier wordt dit het best verduidelijkt in artikel 14 van het ontwerp zelf.

3.5. Artikel 18 van het ontwerp bepaalt dat bij de organisatie van tentoonstellingen, wedstrijden en keuringen honden of katten niet ongelijk worden behandeld op basis van de stamboekvereniging waarbij ze geregistreerd zijn. Luidens artikel 19 van het ontwerp kan de minister, ter uitvoering van artikel 6, § 1 en § 2, van de wet van 14 augustus 1986, bijkomende voorwaarden opleggen voor de organisatie van tentoonstellingen, wedstrijden en keuringen en de beoordeling van honden en katten tijdens die evenementen.

Volgens de gemachtigde kan voor deze bepalingen rechtsgrond worden gevonden in artikel 6 van de wet van 14 augustus 1986.

Artikel 6, § 1, van de wet van 14 augustus 1986 bevat een machtiging om maatregelen voor te schrijven ter verzekering van het welzijn van de dieren tijdens tentoonstellingen en artikel 6, § 2, van dezelfde wet bevat een machtiging om maatregelen voor te schrijven tot het waarborgen van het welzijn van dieren die tot vermaak van het publiek worden gebruikt op kermissen, wedstrijden en bij andere gelegenheden.

Bevraagd over hoe artikel 18 van het ontwerp verband houdt met het *verzekeren of waarborgen van het welzijn* van de dieren, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Artikel 18 van het ontwerp bepaalt dat bij de organisatie van tentoonstellingen, wedstrijden en keuringen honden of katten niet ongelijk worden behandeld op basis van de

stamboekvereniging waarbij ze geregistreerd zijn. Bedoeling van het ontwerp is erfelijke aandoeningen met een negatief effect op het welzijn van honden of katten en/of hun nakomelingen te voorkomen. Er wordt in de praktijk vastgesteld dat tijdens tentoonstellingen/wedstrijden/keuringen dieren gediscrimineerd worden omdat ze al dan niet deel uitmaken van een bepaalde stamboekvereniging. Het rekening houden met dergelijke factoren kan een negatief effect hebben op het dierenwelzijn. Gevolg is immers de mogelijke uitsluiting van bepaalde lijnen waardoor het combineren van bepaalde gezonde exemplaren bemoeilijkt wordt.”

Op dezelfde vraag voor artikel 19 van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het gaat inderdaad om voorwaarden die verband houden met het welzijn van de dieren. Dit kan mee opgenomen worden in de ontworpen bepaling. Voorwaarden voor de beoordeling van honden en katten tijdens evenementen kunnen wel degelijk verband houden met het welzijn van de dieren. Er wordt immers in de praktijk vastgesteld dat tijdens tentoonstellingen/wedstrijden/keuringen dieren bevoordeeld worden wanneer ze bepaalde fysieke kenmerken hebben die een desastreus effect hebben op het welzijn van de dieren waardoor de creatie van hypertypes wordt aangemoedigd en zelfs beloond. Hypertypes houden de extreme accentuering in van bepaalde fysieke kenmerken.”

De nota aan de Vlaamse Regering verduidelijkt dat de regeling in artikel 18 van het ontwerp “belangrijk [is] met het oog op het behoud van de genetische diversiteit”, en dat in artikel 19 in een delegatie van bijkomende voorwaarden aan de minister wordt voorzien “om het welzijn van deze dieren tijdens deze evenementen te verzekeren”.

Indien met deze regelingen inderdaad enkel het welzijn van de dieren wordt beoogd, is het raadzaam om in het licht van de rechtsgrondbepaling deze doelstelling te preciseren in de tekst van de artikelen 18 en 19 van het ontwerp zelf.

3.6. De artikelen 4, 10, 13 en 21 van het ontwerp regelen de verwerking van persoonsgegevens, zoals gesteld in het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie nr. 2024/015 van 16 januari 2024. Indirect is dit ook het geval met artikel 5 van het ontwerp, aangezien de in dat artikel bedoelde gegevens worden geregistreerd in de centrale databank.

Gevraagd naar de wettelijke basis voor deze verwerkingen van persoonsgegevens, antwoordde de gemachtigde:

“De rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens is de noodzakelijkheid voor de vervulling van een taak van algemeen belang cf. artikel 6, lid 1, e) van de AVG. In het regeerakkoord van 2019-2024 werd de fokkerijreglementering voor honden en katten onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van dierenwelzijn gebracht. Dit ontwerpbesluit komt hieraan tegemoet en beoogt de fokkerij van honden en katten te regelen. De doeleinde van de verwerking, de categorieën van betrokkenen over wie persoonsgegevens worden verwerkt, de categorieën van persoonsgegevens die worden verwerkt, de categorieën van personen die toegang hebben tot de gegevens en de maximale bewaartermijn van de persoonsgegevens worden in het ontwerp zelf met inbegrip van haar nota in detail bepaald en verduidelijkt.

De rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens betreft met andere woorden niet het nakomen van een wettelijke verplichting (cf art. 6.1, c, van de

AVG), in welk geval de essentiële elementen van de verwerking een wettelijke basis vereisen, *quod non in casu*.

In ondergeschikte orde, is de wettelijke basis vervat in het artikel 76 van het ontwerp van Decreet over Dierenwelzijn.”

Er dient op te worden gewezen dat het niet zo is dat enkel wanneer artikel 6, lid 1, c), van de AVG⁵ de verwerkingsgrondslag is dat de essentiële elementen van verwerkingen van persoonsgegevens bij decreet moeten zijn bepaald. Dit is het geval voor alle verwerkingen van persoonsgegevens.

Het is wél zo dat artikel 40, 1°, a), b), c) en f), van het decreet van 28 juni 2013 op die wijze kan worden geïnterpreteerd dat de betrokken verwerkingen van persoonsgegevens *noodzakelijk voortvloeien* uit de toepassing van deze bepaling. Er kan dan ook worden aangenomen dat de in de ontworpen bepaling geregelde verwerking van persoonsgegevens een *intrinsiek gevolg* is van de delegatie aan de Vlaamse Regering, zoals vervat in artikel 40, 1°, a), b), c) en f), van het decreet van 28 juni 2013, zodat geen afzonderlijke wettelijke basis is vereist voor de regeling van de verwerking van de persoonsgegevens die daarmee rechtstreeks verband houden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. De artikelen 11, 15 en 19 van het ontwerp verlenen delegaties van verordenende bevoegdheid aan de minister door het bepalen van “bijkomende voorwaarden”.

Een delegatie aan een minister kan enkel betrekking hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden. De artikelen 11, 15 en zeker 19 verlenen aan de minister evenwel een beleidsruimte die verder gaat. Er dient dan ook in de tekst van deze artikelen telkens te worden geformuleerd waarop deze “bijkomende voorwaarden” betrekking hebben.

5. De artikelen 6, § 2, derde lid, en 10, tweede lid, van het ontwerp bepalen dat de bevoegde entiteit (dit is de afdeling Dierenwelzijn van het Departement Omgeving) een modelformulier ter beschikking stelt op haar website.

De gemachtigde bevestigde dat de modelformulieren enkel elementen zullen bevatten die voortvloeien uit het te nemen besluit, zodat niet op een indirecte manier een delegatie van verordenende bevoegdheid aan de administratie wordt verleend. In dat geval is er geen bezwaar.

⁵ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. De rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor over de rechtsgrond voor het ontwerp is opgemerkt.

Artikel 20

7. Artikel 20 van het ontwerp bepaalt dat de erkenningen die vóór de datum van de inwerkingtreding van het te nemen besluit conform de artikelen 11 en 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 zijn verleend, geldig blijven gedurende maximaal een jaar vanaf de datum van de inwerkingtreding ervan.

Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom er ook wordt verwezen naar erkenningen conform artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019, dat handelt over de erkenning van verenigingen die een vereenvoudigd beheer voeren, terwijl het ontwerp geen dusdanige erkenning regelt. De gemachtigde antwoordde dat de verwijzing naar artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering kan worden weggelaten.

Hiermee kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE